

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASONSOR

HOOAJA
SUURSPONSOR

myfitness

LIVIKO
— ESTOONIA —

RADISSON COLLECTION
TALLINN

BioBlock®

NORDIC
CATERING

NORDAID

PAKEND & PRINT

DONDERER JA SCHUBERT

VIUL
FLORIAN
DONDERER
ERSO

9

VEEBRUAR
ESTONIA KONTSERDISAAL
2024

MENDELSSOHN
MOZART
SCHUBERT

ELAV INSPIREERIV RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos maailma ERSO ja fintech lute

ERSOga on võimalik koos kasvada.
Meid seob otsing ja inspiratsioon.
Nii ERSO kui ka lute püüdlevad alati
tiptaseme poole.

- TARMO SILD
lute juht ja kaasasutaja

E · R · · O

DONDERER

JA SCHUBERT

FLORIAN DONDERER viiul
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester

9. veebruar kell 19, Estonia kontserdisaal
FLORIAN DONDERER viiul
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester

Fanny (Mendelssohn Bartholdy) Hensel (1805—1847)

Avamäng C-duur, H-U 265 (1832) ~10'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Viiulikontsert nr 5 A-duur, KV 219 (1775) ~30'

Allegro aperto

Adagio

Rondeau: Tempo di Menuetto

vaheaeg

Franz Schubert (1797—1828)

Sümfoonia nr 4 c-moll, D 417 (1816) ~31'

Adagio molto — Allegro vivace

Andante

Menuetto. Allegro vivace—Trio

Allegro

Kontserdist teevad otseülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv), salvestised on ka järelkuulatavad ja -vaadatavad.

Fanny (Mendelssohn Bartholdy) Hensel (1805–1847)
Avamäng C-duur, H-U 265 (1832)

Saksa helilooja ja pianist Fanny Hensel oli üks 19. sajandi viljakamaid naisheliloojaid, kelle muusikaline potentsiaal jäi tol ajal kõrgklassi naisele seatud sotsiaalsete ootuste varju. Nii Fanny kui ka tema vend Felix said lapsepõlves suurepärase üld- ja muusikalise hariduse, ent kui venda julgustati jätkama professionaalset muusikukarjääri, siis Fannyle oli täiskasvanuks saades ette nähtud abikaasa ja ema roll. Sellele vaatamata jäi muusika tema jaoks elu lõpuni keskse tähtsusega harrastuseks.

Henseli muusikas peegeldub tema sügav austus Bachi ja Beethoveni vastu, aga ka vend Felixigi loomingule iseloomulik peen lüürika. Osa oma teostest avaldas Fanny aasta enne surma. Tema kompositsioonide tegelikku ulatust (üle 450 valminud teose ja visandi) hakati taasavastama aga alles 20. sajandi lõpus.

Fanny Mendelssohn Bartholdy sündis Saksamaal Hamburgis, ent tema lapsepõlvest on vähe teada enne 1811. aastat, mil pere kolis Berliini. Fanny andekus tuli varakult ilmsiks nii üld- kui ka muusikalistes õpingutes. Tema esimene klaveriõpetaja oli ema Lea, ent nii Fanny kui ka vend Felixi kiire

areng pani vanemad lastele võimekamaid pedagooge otsima. Peagi alustas nende klaveriõpetajana tööd Berliinis lugupeetud pedagoog Ludwig Berger ja kompositsiooniõppejõuna Carl Friedrich Zelter. Lisaks astusid mõlemad Mendelssohnid 1820. aastal Zelteri lauluakadeemiasse, kus puutusid kokku Johann Sebastian Bachi koorimuusikaga, mille mõju nende tulevasele loomingule oli märkimisväärne. Väga kiiresti leidis Fanny oma hääle soololaulude alal, mis peale klaveripalade on ainus žanr, milles ta kogu oma karjääri jooksul järjepidevalt komponeeris.

1823. aastal alustas Mendelssohnide perekond pühapäevaste salongikontsertidega, mis said Fanny muusikalise tegevuse keskmeks. Just seal oli tal võimalik nii üksi kui ka väikese ansambliga kitsale külalisteringile esineda. 1821. aastal kohtus Fanny kunstnik Wilhelm Henseliga, kellega abiellus 1829. aastal. Abielu eel töötas Fanny komponeerimise lõpetada, ent Wilhelm vaidles niivõrd drastilise otsuse vastu. Tänu sellele sai Fanny elu lõpuni oma loomingulist tegevust jätkata.

Oma ainsa avamängu komponeerimist alustas Fanny 1832. aasta märtsis ja lõpetas selle aprilli lõpus või mai alguses. Valminud teoses peegeldub huvi venna Felixi samas žanris teose „Rahulik meri ja helge merereis“ vastu, mida iseloomustab sarnane vormiline ülesehitus ja sooloflöödi kasutus, ent ka Ludwig van Beethoveni ja Carl Maria von Weberi mõju. Avamäng jäi Fanny ainsaks puhtalt sümfooniaorkestrile kirjutatud teoseks (vokaalsümfoonilisi teoseid on tal veelgi). Selle esiettekanne toimus Mendelssohnide salongikontserdil 1834. aastal, esitajaks Königstadi teatri orkester.

Ehkki Fanny kirjutas sümfooniaorkestrile võrdlemisi vähe, näitab tema avamäng head keel- ja puhkpillide tundmist. Teos algab metsasarvede, keelpillide ja puupuhkpillide aeglase sissejuhatusega, mida on iseloomustatud ka kui ärkamist. Avamäng on konventsionaalses sonaadivormis — aeglasele sissejuhatusele järgnevad ekspositsioon, töötlus — kus teemasid laiendatakse ja muudetakse — ning repriis, kus naasevad esialgsed temaatilised meloodiad.

Avamäng avaldati pikka aega pärast Fanny surma, 1994. aastal. Sellest ajast on see saanud sümfooniaorkestrite kontserdikavades järjest sagedamaks külaliseks. ERSO esituses kõlab teos sedapuhku esimest korda.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Viiulikontsert nr 5 A-duur, KV 219 (1775)

Wolfgang Amadeus Mozarti esimene kokkupuude viiuliga toimus väga noores eas. Tema isa Leopold (1719—1787), kes oli suurepärane viiuldaja ja pedagoog, oli ühtlasi 1756. aastal välja antud hinnatud viiuliõpiku „Versuch einer gründlichen Violinschule“ autor. Just isa käe all alustaski Wolfgang 6-aastaselt oma viiuliõpinguid ning juba peatselt oli ta võimeline musitseerima koos isa kolleegide ja sõpradega, kes tutvustasid noorele muusikule Giuseppe Tartini ja Pietro Locatelli loomingut. Nood olid tol perioodil Itaalia ühed hinnatumad viiulimuusika heliloojad.

Aastatel 1769—1773 käis Mozart koos isa Leopoldiga kolmel korral Itaalias. Seal sõbrunes ta Thomas Linleyga, viiulivirtuoos Pietro Nardini andeka inglase õpilasega. Kirjades oma abikaasale kirjeldas Leopold kahe poisi head läbisaamist. Linleyga koos musitseerimine innustas ka Mozartit oma mänguuskust lihvima ja ise viiulile komponeerima. See huvi kulmineerus 1775. aastal, mil 19-aastane Mozart komponeeris üheksa kuu jooksul neli viiulikontserti. Varem arvati, et samal aastal valmis ka tema kõige esimene viiulikontsert, kuid hiljem on selgunud, et see võib pärineda juba 1773. aastast.

Viis viiulikontserti illustreerivad hästi Mozarti järkjärgulist arengut soolokontserdi žanris. Esimeses kahes domineerivad veel baroki mõjud ja nende eeskujud võib otsida Boccherini ja Tartini loomingust. Täna kõlavas viiendast viiulikontserdis demonstreerib Mozart aga juba omaenda suurepärase kujutlusvõimet, katsetades muu hulgas vahelduvate tempode ja taktimõõtudega ühe osa raames. Selles kontserdis tuleb ilmsiks nii Mozarti ideede originaalsus, põhjalikud teadmised itaalia ja prantsuse muusikast kui ka viiuli kui sooloinstrumendi suurepärase tundmine.

Kontserdi esimeses osas (*Allegro aperto*) on Mozart kasutanud oma aja kohta iseäralikku vormi. Pärast orkestri *tutti* sissejuhatust astub viiulisolist sisse uues ja aeglasemas tempos, muutes nõnda täielikult esialgset meeleolu. See on ainus kõigist Mozarti soolokontsertidest, kus on niisugust võtet kasutatud. Kui kiirem tempo naaseb, avastame, et orkestri esimene sisseastumine, mis näis olevat kontserdi peateema, osutus vaid saateks tegelikule peateemale, mis kõlab nüüd sooloviilil. Peale nende anomaaliate järgib kontserdi esimene osa harilikku sonaadivormi ülesehitust.

Kolmeosaline teine osa (*Adagio*) kõlab E-duuris ning on lüürilise ja mõtiskleva iseloomuga. Siinsetes struktuursetes laiendustes võib juba ette näha Beethoveni stiili.

Rondovormis finaalis (*Rondeau: Tempo di Menuetto*) teeb Mozart kummarduse oma prantsuse eeskujudele. Just see osa on tänu n-ö *alla turca* stiilis episoodile andnud kontserdile hüüdnime „Türgi“. Efekti, mis oli tol perioodil väga populaarne ooperis, saavutab Mozart järsu taktimõõdu vahetuse ja üleminekuga minoorsesse helistikku. Järgneb raju tants, mille käigus tšellod ja kontrabassid imiteerivad poogna puuosaga mängides löökpillide tugevaid aktsente. Episoodi järel naaseb graatsiline menuett ning teose lõpetab vaikne meenutus kontserdi avaosast.

ERSO on sel sajandil esitanud Mozarti viiendast viiulikontserdist vaid kaht osa, mis kõlasid telesaate „Klassikatähed“ galakontserdil 2014. aastal (solist Katariina Maria Kits, dirigent Toomas Vavilov). Tervikuna kõlas teos ERSO esituses viimati 1997. aastal (solist Maano Männi, dirigent Leo Krämer).

Franz Schubert (1797–1828)

Sümfoonia nr 4 c-moll, D 417 (1816)

„Ma olen tulnud siia ilma, et komponeerida, ei millekski muuks,“ ütles 20-aastane Franz Schubert oma heliloojast sõbrale Anselm Hüttenbrennerile. Schuberti muusikaline pärand on vaatamata lühikeseks jäänud elule tõepoolest hiiglaslik. Ta jõudis komponeerida üle 600 laulu, ilmalikku ja vaimulikku koorimuusikat, kuus missat ja muusikalisi lavateoseid. Ulatuslik loetelu hõlmab ka klaverimuusikat, ansambliteoseid, avamänge ja sümfooniaid.

Schuberti esimesed kuus sümfooniad on nummerdatud ja need valmisid aastatel 1813–1818. Kõik need on klassikalise, ligikaudu pooletunnise pikkusega ja kannavad endas Haydni ja Mozarti eeskjuju. Kuue hulgast eristub oma tõsiduse poolest neljas sümfoonia, mis valmis helilooja 19-eluaastal. See oli aeg, mil Schubert oli muutumas järjest rahutumaks õpetajatöö suhtes oma isa koolis ja tundis, et on üle kvalifitseeritud kirjutamiseks väikesemõdulisele amatöörorkestrile, mis oli kasvanud välja Schubertite perekonna keelpillikvartetist.

Nõnda otsis Schubert võimalusi karjääriredelil edasi pürgimiseks ja sai sõbralt soovitusel kandideerida õpetajakohale Laibachis (tänapäevane Ljubljana)

asunud mainekas saksa koolis. Uut töökohta Schubert siiski ei saanud ning kuigi antud seos võib olla meelevaldne, võivad neljandas sümfoonia kohalavad traagilised meelevõlvad olla seotud just valusa äraütlemisega. Igal juhul pidid neljanda sümfoonia loomiseks inspiratsiooni andma isiklikud põhjused, sest Schubertite pereorkestrile, mis oleks võinud teost esitada, oli sümfoonia tehniliselt selgelt liiga nõudlik.

Alapealkirja „Traagiline“ andis Schubert neljandale sümfooniale ise. Kuigi see on tema kuuest nummerdatud sümfooniast kõige tõsisem, siis näib, et see tõsidus on pigem nooruslikult üledramatiseeritud kui tegelikult õigustatud. Sümfoonia helikeel meenutab Haydni ja tema kaasaegsete 1770. aastate „tormi ja tungi“ sümfooniate pingelist ja kirglikku meelevõlvu.

Teose aeglane osa (*Andante*) on kurb–magusalt lüüriline ja läbinisti schubertlik. Osa algul ilmuv ostinaatne figuur saatepartiis areneb järk–järgult välja avaraks teemaks. Tähelepanuväärsed on ka intiimsed dialoogid puhk– ja keelpillide vahel. Kolmanda osa (*Menuetto*) teravad rütmid koos nõtke *trio*–osaga annavad aga aimu sümfoonia äärmistele osadele iseloomulikust rahutusest.

C–moll sümfooniast Schuberti eluajal ei esitatud. Esimene avalik ettekanne toimus Leipzigis aastal 1849 ehk 21 aastat pärast helilooja surma. ERSO ees on Schuberti neljandat sümfooniast juhitanud Neeme Järvi (1965), Paul Mägi (1981), Peeter Lilje (1985) ja Jonas Aleksa (1989).

Florian Donderer. © Jörg Sarbach.

Viiuldaja **FLORIAN DONDERER**, keda kiidetakse erakordse ilu, hingematva tehnika ja lausa šokeeriva intensiivsusega mängu eest, on üks oma põlvkonna huvitavamaid muusikuid.

Ta on mitmekülgne artist, keda hinnatakse nii kammermuusikuna, solistina, kontsertmeistrina kui ka dirigendina, ning ta on teinud koostööd selliste väljapaistvate muusikutega nagu Christian Tetzlaff, Antje Weithaas, Viktoria Mullova, Tanja Tetzlaff, Julian Steckel, Kiveli Dörken, Alexander Lonquich, Sharon Kam, Matthias Görne ja Paavo Järvi.

Florian Donderer on sage külaline suurtel festivalidel, nagu Bergen Festspielen, Beethovenfest Bonn, Festwochen Berlin ja Schwetzingen Festspiele, ning Saksamaa ühe tuntuima muusikafestivali Spannungen (asutaja pianist Lars Vogt) koosseisu põhiliige. Lisaks on Florian Donderer Saksamaa ühe pikemaajalise kammermuusikafestivali Rottweil Musikfestival kunstiline juht. Koos abikaasa Tanja Tetzlaffiga kureerib ta Bremeni Sendesaalis kammermuusikasarja.

Ta on esimene viiul Signum Quartetis, mis on üks tänapäeva põnevamaid ja silmapaistvamaid keelpillikvartette. Kontserdid Signum Quartetiga on viinud teda rahvusvahelistele lavadele alates Berliini Boulez-Saalist ja Elbphilharmonie Hamburgist kuni Londoni Wigmore Halli ja Amsterdam

Concertgebouw' kontserdisaalini. Signum Quarteti 2023. aasta debüüti New Yorgi Carnegie Hallis on ajakirjanduses nimetatud üheks hooaja tippündmuseks.

Florian Donderer juhatab orkestreid sageli ka kontsertmeistri kohalt. Ta oli pikka aega maailma ühe juhtiva kammerorkestri, Deutsche Kammerphilharmonie Bremeni kontsertmeister ning tal oli oluline roll selle orkestri ühe olulisima tunnusjoone – dirigendita mängu – loomisel. Ta esineb dirigendi ja solistina tipporkestritega, nagu liri Kammerorkester, Šoti Kammerorkester, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Kammerorchester Basel, Norra Kammerorkester, Sinfonietta Riga, Tallinna Kammerorkester, Lapimaa Kammerorkester ja Camerata Bern.

Ta debüteeris dirigendina koos Ensemble Orioli ja Christiane Oelzega Berliini Filharmoonikute juures, millele järgnes CD-salvestus koos Deutsche Kammerphilharmonie Bremeni ja Tanja Tetzlaffiga. Ta on juhatanud muu hulgas orkestreid Kammerakademie Neuss, Südwestdeutsches Kammerorchester Pforzheim ja Festival Strings Lucerne.

Ta oli professor Hanze Rakenduskõrgkoolis ning annab regulaarselt viiuli, kammermuusika ja orkestrimängu meistriklasse näiteks Scuola di Musica di Fiesoles, Zürichi Kunstiülikoolis, Dublini Kuninglikus Muusikaakadeemias, Baseli Muusikaakadeemias, Läti Muusikaakadeemias ja Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Hooaja 2024/25 tipphetkede hulka kuuluvad kontserdid Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Sinfonietta Riga, Lapimaa Kammerorkestri, Tallinna Kammerorkestri ja Osnabrücki Sümfooniaorkestri solistina ja dirigendina. Ta esineb esmakordselt Ilumona festivalil Brasiilias ja Leif Ove Andsnesi Rosendahli kammermuusikafestivalil.

Ta mängib viiulit, mille ehitas 2003. aastal saksa viulimeister Peter Greiner, ja kasutab poognaid, mille on valmistanud Nico Plog Antwerpenist.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 97. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi. ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. Möödunud hooajal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. Samuti toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinumi Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärane koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 9. veebruaril 2024:

I VIIUL

Florian Donderer
Piret Sandberg
Kristiina Aimla
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti-Kai Loorand
Astrid Muhel
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt

II VIIUL

Kaido Välja
Annelize Vlasenko
Kristel Kiik
Egert Leinsaar
Kristjan Nõlvak
Leevi Rosin
Rebekka Siimer
Marlis Timpmann

VIOOLA

Liina Žīgurs
Mairit Mitt-Bronikowska
Kaja Kiho
Karin Sarv
Liisi Rusnak
Kristiina Välja

TŠELLO

Mära Botmane
Seulki Lee
Tõnu Jõesaar
Levi-Danel Mägila
Katrín Oja
Margus Uus

KONTRABASS

Mati Lukk
Janel Altroff
Madis Jürgens
Indrek Pajus

FLÖÖT

Mari-Liis Vind
Janika Lentsius

OBOE

Guido Gualandi
Tõnis Traksmann

KLARNET

Soo-Young Lee
Meelis Vind

FAGOTT

Peeter Sarapuu
Jakob Peäske

METSASARV

Mattias Vihmann
Kalmer Kiik
Kalle Koppel
Artur Reinpõld

TROMPET

Indrek Vau
Ivar Tillemann

TIMPANID

Kentaro Yano

SA ERSO juhatuse liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja

müügijuht

Signe Vaiknemets

Maine- ja

kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Lavameistrid

Jüri Korjus

Heiki Zvorovski

RADISSON COLLECTION

TALLINN

AVASTAGE ERAKORDNE HOTELL TALLINNA SÜDAMES

Radisson Collection hotellid on oma stiili ja silmapaistva sisekujunduse poolest tõeliselt ainulaadsed. Lummavad vaated, hubane spaa, hõrgutavad maitseed ning avarad konverentsiruumid ootavad Teid!

A COLLECTION OF OUR FINEST HOTELS
[radissoncollection.com](https://www.radissoncollection.com)

KUTSUME KUULAMA

Muusikahommik ERSOga Paides

P, 11. VEEBRUAR KELL 11, PAIDE MUUSIKA- JA TEATRIMAJA

Kontserdil kõlab meeleolukas ja virtuoosne prantsuse muusika ning lugude vahele räägivad muusikud oma põnevatest pillidest ja nii muusika mängimisest kui ka selle kuulamisest.

HELI ERNITS oboe, JOSÉ CARLOS DOMÍNGUEZ ALMELA klarinet, KRISTJAN KUNGLA fagott

VOLMER JA MAHLER

N, 15. VEEBRUAR KELL 13 (SÜMFOONILINE LÕUNA), ESTONIA KONTSERDISAAL

R, 16. VEEBRUAR KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Arvo Pärt. „Swansong“

Benjamin Britten. Viulikontsert, op. 15

Gustav Mahler. Sümfoonia nr 6 a–mõll

BENJAMIN BEILMAN viiul, ERSO, dirigent ARVO VOLMER

ERSO duett: Juhan Palm–Peipman ja Riina Erin

T, 20. VEEBRUAR KELL 18, KOSTIVERE MÕIS

Haridustund Jõelähtme Muusika- ja Kunstikooli õpilastele.

JUHAN PALM–PEIPMAN viiul, RIINA ERIN tšello

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

 ERSO.TV